

דעם רבינ'ס

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

ארויס אדער אריין?

פאראויס, און סיי ווען ס'גייט אים שווער; ער גייט אראפ מדרגות, וואס דער רבי רופט דאס אן "בקי בשוב" וואס דאס מיינט גיין אויף צוריק צוועגס.

רבי נתן איז זייער שיין מסביר ווי אזוי די למודים פון פרשת נח איז נוגע צו יעדן איינעם פון אונז. ער ברענג אראפ א זוהר הקדוש און פון נאך הייליגע ספרים אז די ווארט "תיבה" האט צוויי טייטשן, עס קען מיינען די שיף פון נח און עס קען מיינען "א ווארט", דאס מיינט די "ווערטער" פון דאווענען. דער אייבערשטער האט געזאגט פאר נח בא אמתה וכל ביתה אל תיבה דו און דיין הויזגעזונד זאלן אריין אין די תיבה, דאס איז מרמז אויף די בחינה פון "בקי ברצוא" צו אריינגיין אין די תיבה וואס דאס מיינט די ווערטער פון דאווענען. שפעטער האט דער אייבערשטער אים געהייסן צא מן התיבה אמתה ואשתה וכו' כל החיה וכל הרמש הוצא גיי ארויס פון די תיבה דו מיט דיין משפחה און אלע חיות וכו' זאגט רש"י אויף די ווארט "הוצא" אז מען ליינט דאס "הוצא" דער אייבערשטער זאגט פאר נח, טאמער זיי ווילן נישט ארויס פון די תיבה נעם זיי דו ארויס, ווייל דאס איז מרמז אויף דער ענין פון "בקי בשוב".

יעדער איינער פון אונז וואלט געוואלט א גאנצן טאג זיצן אין שול אדער אין חדר און נאר דינען דעם

אין די וואכעדיגע סדרה דערציילט מען די פרשה פון נח. מ'דארף וויסן אז וואס עס שטייט אין די הייליגע תורה איז נישט חס ושלום א מעשה וואס איז געווען נאר אין יעדע ווארט פון די הייליגע תורה ליגט גרויסע און געוואלדיגע טיפע סודות, און מען קען זיך לערנען פון דעם ווי אזוי צו דינען גאט ברוך הוא.

דאס ווארט "תורה" איז פון די לשון "הוראה". עס קומט צו לערנען ווי אזוי זיך אויפצופירן. בפרט אין די פסוקים וואו די תורה זאגט נישט ארויס בפירוש די מצוות נאר דערציילט מעשיות, דארף מען וויסן אז דארט ליגט באהאלטן גאר טיפע סודות התורה אין יעדע אות.

מיט סיעתא דשמאי וועלן מיר זען וואס מיר קענען ארויס לערנען פון פרשת נח הנהגות ווי אזוי צו דינען דעם באשעפער, לויט די הייליגע הקדמות וואס מיר האבן באקומען פונעם הייליגן רבי'ן.

עס איז דא א באקאנטע תורה אין לקוטי מוהר"ן וואס רופט זיך קרא את יהושע (סימן ו') דער רבי זאגט דארט אז ווער עס וויל תשובה טון דארף זיך שטארקן אין אלע מצבים סיי ווען ס'גייט אים גרינג; ווען ער גייט ארויף מדרגות, אין דעם רבי'נס שפראך ווערט דאס אנגערופן "בקי ברצוא" דאס מיינט לויפן

דערהאלטן און טון וואס ער קען און חס ושלום נישט זיך מייאש זיין, און דאס מיינט "בקי בשוב" ווי אויף ווען א קינד איז עוסק בדברי הרשות ווען ער גייט למשל עסן אדער זיך שפילן אדער אין געשעפט, דארף ער וויסן אז דאס מיינט אויכעט דינען דעם אייבערשטן. (הלכות שבת ז' אות ס"ט ע')

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו תשובה בשלמות און מיר זאלן זיין בקי ברצוא און בקי בשוב און דורך דעם וועט זיין די גאולה שלמה בקרוב.

אייבערשטן דארט, אן קיין נסיונות פון די גאס און אן קיין שוועריקייטן, צום ביישפיל א אינגל מאכט אפ ביי זיך אז פון היינט אן גייט ער דאווענען מיט גרויס פוננה און גרויס התלהבות, אדער למשל ער גייט אויפשטיין זייער פרי און זיך גרייטן צום דאווענען, א שטיק צייט שפעטער זעט ער אז זיין פלאן איז זיך צורירן און ער איז ביי זיך אינגאנצן אראפ געפאלן, דארף ער זיך זייער שטארקן און

מ. ש. דערציילט זיין איבערלעבעניש ווי אזוי ער איז מיט גרויסע חסדים אנגעקומען קיין אוימאן דעם ערב ראש השנה.

"וואס?! דו האסט נאכנישט קיין טיקעט קיין אוימאן?"

די שאלות זענען געפלויגן צו מיר פון אלע ריכטונגען. וואו אימער איך האב מיר געקערט אין יענע טעג, צוויי וואכן פאר ראש השנה, האט מען מיר געפרעגט אדער בעסער געזאגט, פארגעווארפן פארוואס איך האב זיך נאכנישט מסדר געווען מיט א טיקעט צו פליען צום רבי'ן.

אלע האבן געמיינט אז איך בין א פארשלעפטער אדער ווייסעך-וואס, אפֿשער בין איך נישט אזא חסיד אז איך האב נאכנישט ערלעדדיגט קיין טיקעט.

אבער וואס זיי האבן נישט געוואוסט איז אז איך בין שוין פעסט טעטיג פון לעצטן ראש השנה מיט מיינע הכנות צו פארן צום רבי'ן, טאקע נישט מיט קיין געלט צו קויפן א טיקעט אבער מיט א פעקל תפלות צו קענען אנקומען בשלום צום רבי'ן אין צייט. דער עיקר וואס האט מיר אפגעהאלטן צו איינהאנדלן א טיקעט איז נישט צו קויפן אויף חובות.

פאר לאנגע וואכן האבן מיר אין שטוב עוסק געווען בתפלה פארן רבינ'ס ראש השנה. מיר האבן געבעטן און מתפלל געווען פאר דעם. מייז פרוי און אלע קינדער האבן געדאוונט און געבעטן אז מיר זאלן קענען זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה. מיר האבן געמאכט פעסטע רבדים און ממתיק געווען דינים האפנדיג בקרוב אויף א ישועה.

מען דארף פארשטיין אז א טיקעט צו פארן קיין אוימאן איז זייער א וויכטיג זאך אבער איבער אלעם דארף מען בעטן אז די טיקעט זאל טאקע צוניץ קומען ווייל אויב דער טיקעט ווערט בטל קען מען צום רבי'ן נישט אנקומען. אזוי ווי מיר

האבן זיך אלע אליין איבערצייגט.

למעשה איז די אנגעצויגנקייט געשטיגן מיט וואס א טאג שפעטער. ס'איז שוין געווען ווייניגער ווי צוויי וואכן פאר ראש השנה. די שמועות וואס האבן זיך געדרייט פון מויל צו אויער זענען נישט געווען אזעלכע פרייליכע. מען האט שווארץ געזאגט אז דאס יאר וועט מען אפער נישט קענען פארן. מענטשן האבן זיך געשאפט צוויי אדער דריי טיקעטס און דא שטיי איך ווי א נאר אויפ'ן מארק אן קיין איין טיקעט צו פארן צום רבי'ן נאר מיט א בארג תפלות.

מיין טאטע איז שוין געווארן אביסל צעשפילט פון מיין פארשולעפטקייט. געווענליך פארן מיר אלע ברידער מיטן טאטען אינאיינעם. אלע האבן שוין געהאט טיקעטס נאר איין ברודער און איך זענען געבליבן אויסגעשפילט אין זייט.

דינסטאג, א וואך פאר ראש השנה ווען ברוסלב'ער חסידים האבן אנגעהויבן צו כאפן הענט און פיס און זיך ארויסזען פון לאנד אויפ'ן וועג קיין אומאן קלינגט מיר אן א חבר אז ער האט געקויפט צוויי טיקעטס ביי צוויי קאמפאניס, איין טיקעט פאר זיך און איינס פאר זיין זון, דאס מיינט פיר טיקעטס און ער קען מיר אוועקגעבן די צוויי טיקעטס וואס ער האט ביי 'וויז ערליינס'.

"איך ווייס נישט וויפיל ס'איז ווערד," זאגט ער מיר. "וויז האט מבטל געווען היינט דינסטאג זייערע פליגערס און די טיקעטס זענען באשטימט אויף דאנערשטאג. קענסט פרויבירן זיין מזל," זאגט ער מיר.

אקעי, קודם עפעס א טיקעט אין האנט. איך האב נישט אויפגעהערט צו דאנקען דעם אויבערשטן פאר די געוואלדיגע הארה וואס ער האט מיר

געשיקט. אצינד זענען מיינע תפלות געווארן אויסגעמישט מיט דאנק און לויב צום באשעפער. מען האט נאך געדארפט גרויס רחמי שמים אז די טיקעט זאל עפעס ווערד זיין.

דער סוף פון די מעשה איז געווען אז מיין טאטע און ברידער האבן געהאט א טיקעט אויף מיטוואך נאכט |אויף דער איד וואס האט אונז אוועקגעגעבן די וויז טיקעטס האט געזאלט זיין אויף דעם פליגער|. נאכ'ן זיצן אין עירפארט פאר עטליכע שעה האט מען זיי אהיימגעשיקט לחיים ולשלום צוריק צום אייגענעם שטוב, נאכדעם וואס דער פליגער איז געווארן בטל. אבער בדרך גס האט זיי דער טרעוול אגענט מצליח געווען צו מאכן נייע טיקעטס אויף דאנערשטאג אינדערפרי, און אויף וועלכע פליגער מיינט איר זענען זיי ארייפגעזעצט געווארן? אויף די זעלבע פליגער וואס איך האב געהאט א טיקעט באקומען פון זענעם גוט הארציגן איד!

מיר זענען געפארן אלע צוזאמען ווייל אויך זענער ברודער וואס האט נאכנישט געהאט קיין טיקעט האט אין די לעצטע מינוט אויך איבערגענומען פון איינעם א טיקעט. אין א מזל'דיגע שעה זענען מיר אנגעקומען אלע אינאיינעם צום הייליגן רבינ'ס ציין ערב שבת קודש.

דער שבת איז אריבער אין א דערהויבענעם שטימונג ווען מיר זענען זייער מתפלל ביים רבי'ן אז אויך אנדערע אידן זאלן זוכה זיין אנציקומען צום רבי'ן באצייטנס.

למעשה, דער איד וואס האט מיר אוועקגעשענקט די צוויי טיקעטס ווייל ער האט געפלאנט צו פארן מיטוואך מיט די זעלבע קאמפאני וואס מיין טאטע האט געדארפט פארן, איז ליידער געבליבן

"רבונו של עולם, ביטע... וואו איז דער איד?!" הייליגער באשעפער העלף אז ער זאל אַנקומען בשלום נאך פאר ראש השנה. איך האב ממש נישט געהאט קיין מנוחה. עס האט מיר אזוי געארט אז דער איד וואס האט מיר אזוי גערן אַוועקגעגעבן צוויי טיקעטס זאל נישט זיין דא ביים רבי'ן ראש השנה?

ס'איז שוין געווען נאך חצות ערב ראש השנה. איך האב מ'ך געגרייט צום יום טוב מיט גרויס קלעמעניש. פון אלע זייטן האט מען פסדר געזען נאך און נאך גרופעס אידן אַנקומען מיט די נשמה אין די הענט אָבער מיין איד וועמען איך זוך אזוי איז נאכאלץ נישטא. איך האב מ'ך געבעטן ביים באשעפער אז יענער זאל שוין אַנקומען.

ס'איז שוין געווען א שעה פארן זמן. איך בין אראפ צום ציון מיט א שווער געמיט. איז נאך מעגליך א דער איד זאל נאך אַנקומען פאר יום טוב? נאך א שעה איז ראש השנה!

ביים באשעפער איז אלץ מעגליך. איך גיי אין גאס פארזינקען אין מיינע מחשבות ווען איך זע פונדערווייטנס א גרופע אידן טאנצן ארויס פון א קאר מיט פעק און זעק, פארסאפעט און פארפלאגט. איך געב א נאנטערן בליק און איך פאל שיעור אין חלשות. יא, איר האט גוט צוגעטראפן, מיין איד איז אַנגעקומען מיט זיין בחור!!!

ס'איז שווער אפצומאלן אונזער התרגשות ביים זיך באגעגענען. מיר ביי'דע זענען געווען איבערראשט זיך צו טרעפן אין אומאן אינאיינעם ביים רבי'ן.

דער איד האט געזאלט פארן זונטאג אָבער זיין טיקעט איז געקענסלט געווארן און האט געמוזט שאפן א נייע טיקעט. דריי טעג האט ער זיך געוואלגערט איפער די וועגן און שטעגן ביז ער האט זוכה געווען אַנצוקומען צום רבי'ן!

שטעקן אין ארץ ישראל ווייל ווי דערמאנט איז בטל געווארן דער פליגער, און די וויי טיקעטס פון דאנערשטאג האט ער מיר גערן אַוועקגעגעבן צוויי טעג בעפאר.

נאך שבת זענען די נייעס אריינגעקומען זייער טרויעריגע. פליגערס איינס נאכ'ן צווייטן זענען געקענסלט געווארן. ברוסלב'ע חסידים האבן זיך געריסן צו באקומען א טיקעט ארויסצופארן פון ארץ ישראל. מען האט זיך געוואלגערט איפער די וועגן אין שטעגן מיט גרויס מי און פלאג.

מער פון אלע אידן דארט אין אומאן בין איך באזארגט געווען פאר מיין חבר און זיין בחור - וועלכער האט מיר געשענקט די טיקעטס אז זיי זאלן אַנקומען בשלום. דעם גאנצן מאנטאג האב איך געקוקט פון אלע זייטן, באטראכט יעדער נייער געקומענער אויב איך זע נישט דעם איד, אָבער גיין. ליידער האט ער נאכנישט זוכה געווען אַנצוקומען בשלום. איך האב זיך ממש געבעטן ביים רבי'נס ציון מיט תפלות און בכיות אז דער איד זאל חס ושלום נישט בלייבן אינדרויסן ראש השנה. אין זכות פון דער חסד וואס ער האט געטון צו מיר זאל ער שוין אינגיכן אַנקומען אהער.

דינסטאג איז אויך געקומען און געגאנגען און דער טייערער איד איז נאכאלץ נישטא. איך האב מ'ך נאכגעפרעגט ביי דעם און זענעם אויב איינער ווייסט זיין מצב און וואו אהין ער געפונט זיך אָבער קיינער האט נישט געוואוסט צו זאגן פון אים. פון וואו טאקע זאל מען וויסן? אלע זענען געווען פארנומען ביז איבערן קאפ מיט זייערע אייגענע טלטול הדרך.

מיטוואך אינדערפרי בין איך שוין ממש באזארגט געווען. דער איד איז נאכנישט דא.

געראטעוועט פון א זיבערן טויט.

נישט ווערן צוקלאפט ביים אראפטאנצן, און האט צוגעזאגט אז אויב וועט ער ווערן געראטעוועט וועט ער ארויסגעבן ספרים און פארשפרייטן איבער די וועלט.

לויט אן אנדערע גרסה איז ר' מרדכי יפה אריינגעקראכן אינעם גרויסן רער וואס דארט לויפט אראפ די אפפאל און שמוץ פון בית הכסא ביו אינדרויסן פון שטאט געבן עק פון טייך, אזוי איז ער אריבערגעשווימען די שרעקליכע שמוץ און זיך פארשמירט זיין פנים מיט אלע זיינע צען קליידער וואס ער האט געטראגן אויף זיך, אבי נישט צו ווערן פארשמירט מיט עברות, ער איז אנטלאפן אזוי ווי יוסף הצדיק איז אנטלאפן ביי זיין נסיון.

נאך אן אינטערסאנטע תפלה האט ר' מרדכי געבעטן פון באשעפער, אז כדי זיינע אייניקלעך זאלן נישט צוקומען צו אזא סארט נסיון וואס ער האט געהאט וועגן זיין שיינעם אויסזען, זאלן זיינע הינדער און אייניקלעך לפחות צען דורות נאך אים - נישט האבן קיין שיינעם אויסזען, זיי זאלן חלילה נישט צוקומען צו קיין נסיון.

ווען ר' לוי יצחק בענדער ז"ל האט געלערנט אין מאקעווע זשיבה אין פוילן, האט דארט געלערנט א בחור ר' יצחק אטוואצקער הי"ד, וועלכער האט

מוצאי שבת פרשת בשלח איז געבוירן געווארן אין שטאט צפת, דאס לעכטיג קינד שמואל, שפעטער באוואוסט אלס ר' שמואל הורוויץ זי"ע.

ר' שמואל איז געווען אן אייניקל בן אחר בן פונעם הייליגן של"ה. דער טאטע פון ר' שמואל האט טאקע געטראגן דעם זעלבן נאמען ווי דער הייליגער זיידע דער של"ה רבי ישעיה הלוי הורוויץ.

ר' שמואל'ס זיידע - דעם טאטנ'ס טאטע - האט געהייסן ר' אשר יחזקאל הורוויץ. זיין ווייב - ר' שמואל'ס באבע - האט געהייסן עלקע ע"ה, זי איז געווען אן אייניקל פון דעם גרויסן צדיק ר' מרדכי יפה בעל הלבושים זצ"ל.

מיר ברענגען דא אראפ א מורא'דיגע מעשה וואס האט פאסירט צו ר' מרדכי יפה:

איינמאל האט זיך ר' מרדכי פארבלאנדשעט אין וועג, ער איז אנגעקומען צו נישט אן ערליכע פלאץ.

און האט דארט געהאט א נסיון צו טון אן עברה, ער האט פארשטאנען אז ער איז אין גאר א גרויסע סכנה ברוחניות, איז ער מיט א קלוגשאפט אריינגעלאפן אין בית הכסא. דארט איז געווען א פענסטער צו קענען אראפטאנצן, אבער עס איז געווען זייער הויך און א סכנה אראפצוטאנצן, האט ער געבעטן דעם אויבערשטן ער זאל אים ראטעווען, ער זאל

זיידע - ר' אשר יחזקאל, ווען ער איז אמאל געפארן אין אַ גרויסן באַן אין שטאט רוסילאַנד, דער באַן איז געווען באַהאַפֿטן מיט אַסאָך וועגענער. דער זיידע ר' אשר יחזקאל איז געזעסן אין איינע פון די פֿאַדערשטע וואַגאַנען, פֿלוצלינג קומט איינער צו צו אים און פֿאַרטרייבט אים פון דאָרט, האט דער זיידע זיך אויפֿגעהויבן גייענדיג צום אַנדערן וואַגאַן, דאָרט איז ווידער געקומען איינער אים פֿאַרטרייבן, און ווידער איז דער זיידע געגאַנגען צו די וואַגאַנען מער פון אונטן, אזוי איז געשען איינמאל און ווידעראַמאל, ביז מען האט אים שוין ענדליך געלאָזט איינזיצן אויף זיין פֿלאַץ אינעם לעצטן וואַגאַן.

אזוי איז דער באַן געמוטליך געפֿארן ביז ווען אין איין מינוט איז געשען עפעס שרעקליך, אַ באַן איז געקומען צופֿארן אַנטקעגן און זיך אַנגעקלאַפֿט אין דעם לויפֿנדיגן באַן! אַלע וואַגאַנען האָבן זיך צעבראַכן און צעשאָסן,

און גע'הרג'עט אַלע מענטשן וועלכע זענען געזעסן אין די פֿאַדערשטע וואַגאַנען, אָבער מיט'ן אויפֿערשטן'ס הילף איז דער זיידע - וועלכער איז געווען אינעם לעצטן וואַגאַן - גישט געשעדיגט געוואָרן, ער איז אַרויסגעפֿאלן פֿינעם וואַגאַן און געראטעוועט געוואָרן פון אַ זיכערן טויט. ווער ווייסט ווער איז געווען דער וואס האט אים אַזויפיל מאל פֿאַרטריבן פון די וואַגאַנען אים צו ראטעווען!

טאָקע מקרב געווען ר' לוי יצחק און רוב בחורים פון מאקעווע ישיבה צום הייליגן רבי'נס דרה. דער יצחק'ל איז געווען גאר אַ גרויסער למדן, טראץ זיין אינגן עלטער האט אים זיין ראש ישיבה זייער מכבד געווען וועגן זיין למדנות און גאונות וואס ער האט פארמאגט.

ווען עס האט זיך אַנגעהויבן דאס ערשטע וועלט'ס קריג איז דער טאטע פון דעם בחור ר' יצחק אים געקומען אהיימגעמען פון ישיבה,

האָבן זיך די בחורים זייער געוואונדערט וויאזוי דער בחור ר' יצחק האט געהאט גאר אַ שיינעם אויסזען, אָבער זיין טאטע'ס פנים איז געווען מאוס און פארשווארצט, האָבן די בחורים געפֿרעגט פון דעם בחור ר' יצחק וואס איז פֿשט פון דעם?

האט ר' יצחק געענטפֿערט: "מיין טאטע איז דער צענטער דור פונעם ר' מרדכי יפה - בעל הלבושים. ר' מרדכי האט געבעטן פון באשעפֿער

נאך זיין נסיון אז זיינע אייניקלעך ביז צען דורות, זאלן גישט האָבן זיין שיינעם אויסזען!" האט ר' יצחק אויסגעפֿירט: "איך בין שוין דער עלענטער דור פונעם הייליגן זיידן!

ר' מרדכי יפה האט טאָקע נאך דעם נס געגעבן די געמען פאר זיינע ספרים "לבוש.." אַ סך הכל פון צען ספרים מיט'ן נאמען לבוש - רוב פון זיי איז אַ פרוש אויפֿן שלחן ערוך. (ימי שמואל, שיש"ק, א"ח) נאך אַ געשעעניש וואס האט פאסירט צו ר' שמואל'ס

לעובדא ולציעשרה

אמאל אין אן ערב יום כפור איז הרב החסיד ר' שמואל מאיר אנשין ז"ל געגאנגען אין שול צו פל-נדרי מיטן ווייסן קיטל גרייט צום הייליגן טאג, ווען אויפן וועג איז ער אריבער געבן די שטוב פון הרב החסיד ר' שלמה וועקסלער ז"ל וועלכער איז געווען שוין אין זיינע לעצטע יארן און איז ליידער געלעגן קראנק אין בעט, ר' שמואל מאיר איז אריינגעגאנגען צו ר' שלמה און געזעהן אז יעצט אין זיין מצוה צו באדינען און העלפן א עלטערן ערליכן איד. אזוי איז ער פארבליבן באדינען דעם גרויסן הייליגן חסיד ר' שלמה וועקסלער אנשטאט צו גיין צו פל-נדרי (משפחת אנשין)

הרב החסיד ר' שמואל הורוויץ ז"ל האט זייער ליב געהאט זיך אפגעבן מיט יעדע מצוה, בפרט לכבוד שבת און ימים טובים. פאר סכות האט ער משקיע געווען אין שיינע מהודר'דיגע מינים און זיך געלאזט קאסטן אסאך פאר די גרויסע מצוה, נישט נאר פאר זיך נאר אויך פאר די קינדער, טראץ וואס אין יענע טעג האט געבודשעוועט גרויס ארעמקייט איז נישט געווען איינגעפירט אז קינדער זאלן האבן פאר זיך א פרינאטע סעט פון ארבע מינים אבער ר' שמואל מיט זיין גרויס ווילן אריינצוגעבן אין די קינדער א חביבות צו א מצוה, צו ליב האבן און געשמאק האלטן יעדע מצוה פון די תורה האט זיך געלאזט קאסטן פון זיין טאש און יעדעס קינד פלעגט גיין סכות צום דאווענען מיט א גאנצע שיינע סעט ארבעת המינים. (בית שמואל)

ל	א	ס	ה	ט	ה	א	ג	ו	פ
ל	כ	י	ג	ר	ש	ט	ע	ל	א
ו	ט	ל	ס	ר	ט	ה	ה	ש	ו
ט	י	ע	ג	י	ש	ט	ל	ו	ע
ל	כ	ע	ר	ט	ט	ש	ט	י	א
י	ט	ר	א	ו	ו	י	א	י	ג
ג	א	ג	ג	ה	ז	ר	ר	ש	א
א	ו	ש	ס	ש	ל	ש	י	ר	ש
ש	ט	ל	ע	ט	ו	ו	ש	ע	ק
ק	י	ט	ל	י	ט	ש	ה	ש	ר
ט	א	ר	ז	י	ט	ש	ו	ט	ג

זוך אויף די נעמען פון די שמעט וואו אונזערע לייט האבן זיך געדרייט און געדינט דעם אויבערשטן

טעפליק
טראוויץ
אדעסע
לעמבערג
לובלין
בארדיטשוב
מאהלוב
סיביר

ברסלב
טולטשין
טשערין
אומאן
נעמירוב
פולנאה
מעזיבוש
קיבליטש

חייקל דער חזן

דער הייליגער רבי פלעגט פאסטן אסאך תעניתים. אבער ער האט דאס זייער באהאלטן אז מענטשן זאלן זיך נישט דערוויסן דערפון, אפילו זיינע גאר נאנטע און זיין חשוב'ע רעבעצין האבן אויך נישט געוואוסט דערפון. דער איינציגער וואס האט יא מיטגעהאלטן איז געווען דער משרת פון רבי'ן - וועלכער איז געווען גאנץ א פשוט'ער איד, אים האט דער רבי זייער שטרענג אנגעווארנט ער זאל פאר קיינעם אין דער וועלט נישט מגלה זיין און פארציילן וועגן די תעניתים.

אנשטאט דער רבי זאל אויפ'עסן וואס די רעבעצין האט געקאכט פאר'ן רבי'ן, האט עס דער משרת אויפגעגעסן!

עס האט זיך געמאכט עטליכע מאל ווען דער רבי האט געהאלטן אינמיטן זיינע תעניתים און דעם רבינ'ס תלמיד ר' חייקל איז אריינגעקומען, האט ער באמערקט אז דער רבי איז אין זייער א שוואכן צושטאנד, האט ער זיך דערוואוסט פון דעם גרויסן סוד אז דער רבי פראוועט תעניתים. פון גרויס צעמישעניש האט ער זיך אנגערופן צום רבי'ן: "אויב דער רבי וועט נישט עסן וועל איך פארציילן פאר מענטשן דער סוד אז דער רבי פאסט!", דער רבי האט זיך ארויסגעדרייט און ווייטער אנגעהאלטן מיט זיינע תעניתים.

אין שטאט מעדוועדיווקע געפינט זיך יעצט דער רבי, ער ליגט אין בעט כמעט פאר'חלש'ט, עס גייט אים ארויס בלוט פון זיינע אויגן, אויערן און פון זיין הייליג מויל. דער רבי האלט שוין נאכן פאסטן אפאר טעג אין איין צי. ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און זעט דעם גאנצן מצב וואס דא גייט פאר, ער האט זיך זייער דערשראקן פאר'ן רבינ'ס לעבן, ער

בעט זיך צום רבי'ן: "הייליגער רבי, זייט עפעס טועם! אפשר וויל דער רבי עפעס טרינקען? רבי! איר זענט אין א סכנה צושטאנד!" אבער דער רבי האלט זיך ביי דאס זייניגע, ער וויל נישט בשום אופן אפ'שטעלן זיין תענית!

"איך וועל אויסזאגן פאר מענטשן אז דער רבי פאסט!" רופט זיך ר' חייקל אן. דער רבי ענטפערט אים: "חייקל, גיי שעכט אן עוף און גרייט אן אביסל יוד, איך זאל קענען עסן גלייך נאך מעריב"; ר' חייקל איז געלאפן מיט פרייד מיטן הינדל צום שוחט. נאכן שעכטן האט ער ארויסגעפליקט די פליגעלען און אפגעקאכט א פיינע נארהאפט'יגע זופ.

נאך מעריב ווען ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און דערלאנגט אים דאס טעלער. דער הייליגער רבי לייגט ארויף איין פיס אויפן בענקל, די צווייטע פוס אויף דער ערד און רופט זיך אן: "חייקל זינג מיר דעם פרומע ניגון" - דאס איז דער באוואוסטער ניגון וואס אנשי ש'לומנו זינגען שבת אויף די ווערטער 'מעין עולם הבא'. אויפן רבינ'ס באפעל הייבט ר' חייקל אן - מיט זיין זיסע שטימע - זינגען דעם ניגון, ווען דער רבי גייט אריין אין א דבקות. ווען ער האט געענדיגט דעם ניגון ווייזט אים דער רבי מיט די האנט, ער זאל ווידער אנהייבן דעם ניגון, ר' חייקל הארפט ער זינג נאכאמאל, אזוי האט זיך דאס אפגעשפילט עטליכע מאל און ר' חייקל זינגט דער ניגון א גאנצע נאכט שטייענדיג נעבן רבי'ן, דער רבי האט נאכאלץ נישט געקאסט פונעם עסן...

נאך לאנגע שעה'ן רופט זיך דער רבי אן צו ר' חייקל "איצטער גיי ארויס, זע וואו די נאכט האלט", ר' חייקל גייט ארויס און זעט אז עס איז שוין דער עלות השחר, די זופ איז שוין לאנג אויסגעקילט...

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 14

איז זיי ווידער פארגאנגען [אנגעקומען] דער גוטער ריח' פון די 'מאָכלים'! האָבן זיי אים ווידער זייער געבעטן: "אז ער זאל זיי געבן פון די 'מאָכלים'! דערנאָך האט ער זיי ווידער [אָוועק] געפירט פון דעם 'ווינט'! האָבן זיי ווידער אָנגעהויבן צו שרייען: "ס'שטינקט זייער ווילד'!"

האט זיך דער 'גבור' צו זיי אָנגערופן [צו די דאָזיגע מענטשן]: "איר זעהט זיך [דאָך]: אז ס'איז דא גארנישט פארהאנדן קיין שום זאך וואס ס'זאל שטינקען! - מוז [דאָך] בונדאי זיין, אז איר אליין שטינקט עס! - וואָרן דא איז נישט דא קיין שום זאך, וואס ס'זאל האָבן א 'ריח רע' [שלעכטן ריח]!"

דערנאָך האט ער זיי געגעבן פון די אויבנדערמאנטע 'מאָכלים'! [אין תיכף] ווי זיי האָבן געגעסן פון די [דאָזיגע] 'מאָכלים' - האָבן זיי תיכף אָנגעהויבן אָוועק-ציוואָרפן פון זיך, דאס 'געלט' [זייער זילבער און גאלד]!

און איטלעכער, האט זיך אויסגעגראָבן [פאר זיך אליינס] א 'גרוב' [און א 'קבר']! און האט זיך [אליינס] באגראָבן אין דעם 'גרוב', מחמת [צוליב] 'גרויס בוש' וואס זיי האָבן זיך זייער געשעמט! - וואָרן זיי האָבן דערפילט: "ווי דאס 'געלט' שטינקט זייער [ממש אזוי-ווי 'צואה']!" - ווייל זיי האָבן פאָרוקט פון די [אויבנדערמאנטע] 'מאָכלים'!

און זיי האָבן זיך צוריסן דאס 'פנים'! - און זיי האָבן זיך באגראָבן! - און האָבן [זיך] דאס 'פנים', גארנישט געקענט אויפהייבן! - און איינער פאר דעם אַנדערן, האט זיך געשעמט! - [וואָרן אזוי איז די 'סגולה' פון די [דאָזיגע] 'מאָכלים': "אז ווער ס'עסט פון די 'מאָכלים', האט ער זייער פיינט 'געלט'!"]

וואָרן דאָרט אין דעם אָרט [פּלאַצן] - איז דאס 'געלט', די גרעסטע 'בוש'ה, פון אַלע 'בוש'ות! און אז איינער

האט דער 'גבור' [טאָקע] אזוי געטאן! - און [ער] האט גענומען די 'דאָזיגע לייט' - דהיינו: די 'גרויסע לייט' פון דער 'מדינה פון עשירות', וואס זיי זענען 'גאטן' אין 'זייער מדינה'!

וואס זיי [ווייל די 'דאָזיגע גאטן' זענען דא געווען - ווייל זיי] זענען אהערגעקומען מיט דעם 'ממונה [על האוצרות]', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט - פּרק יא אות א]! - און אז זיי [דעמאלט ווען די דאָזיגע גאטן] זענען ארויסגעגאנגען פון 'זייער מדינה' מיט דעם 'ממונה' - האָבן זיי [דעמאלט], די 'לייט פון די מדינה', [געהאט] 'פח' [און ערלויבעניש] געגעבן: "אז וואס זיי וועלן טאן [די דאָזיגע שלוחים], זאל זיין גאר געטאן!" - און [אז] 'גאר די [אלע לייט] פון די מדינה', מוז צושטיין [וועלן מוזן מסכים זיין] אויף דעם אלעמען וואס זיי [די 'שלוחים', דהיינו: זייערע 'גאטן' - די 'גרויסע לייט' פון זייער מדינה] וועלן טאן! - [און זיי וועלן גארנישט קענען פארענדערן]!

האט דער 'גבור' גענומען די [דאָזיגע] לייט [וואס זיי הייסן 'גאטן' ביי זייער מדינה, צוליב זייער עשירות] - און האט זיי געפירט אין דעם [אויבנדערמאנטן] וועג [וואס דער 'מלך' האט אים געזאגט, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]] - און ער האט זיי געבראכט [געברענגט] ביז [צו] דער 'קעד' וואס דאָרט זענען די [אויבנדערמאנטע] 'מאָכלים'!

און פריער [קודם], האט ער זיי געפירט אַקעגן [דעם] 'ווינט'! - איז זיי פארגאנגען [אָנגעקומען] דער 'ריח' פון די 'מאָכלים'!

האָבן זיי אים אָנגעהויבן זייער צו בעטן: "אז ער זאל זיי געבן פון די [דאָזיגע] 'גוטע מאָכלים'! דערנאָך האט ער זיי [אָוועק] געפירט פון דעם 'ווינט'! האָבן זיי אָנגעהויבן צו שרייען: "ס'שטינקט זייער [שטארק]!" האט ער זיי ווידער געבראכט [געפירט] אַקעגן [דעם] 'ווינט'!

אנגעהויבן, אַוועק־צו־וואַרפֿן זײער 'געלט' [זילבער
און גאלד - ווי אויבנדערמאנט אַת ד! - און [זיי]
האַבן זיך באַגראַבן אין 'די היילן פּון] דער ערד, פאר
'גרויס בוש'ה!

און די 'גרויסע עשירים', און די [אויבנדערמאנטע]
'גאַטן', האָבן זיך מער [זײער אסאך] געשעמט!

און [אויך] די 'קליינע לייט' וואס זיי פלעגן הייסן ביי
זיי [שלעכטע] 'חיות' און 'עופות' [ווי אויבנדערמאנט
- פֿרק ב אַת א]. האָבן זיי זיך אויך געשעמט, נאָך
[אויף דעם] וואס זיי זענען ביז אַהער, ביי זיך, אזוי
'קליין' געווען, ווייל זיי האָבן קיין 'געלט' נישט!
- וואָרן היינט האָבן זיי שוין געוואוסט [נעצט איז
נתגלה געווארן]: "אַז אַדראַ פאַרקערט, 'געלט' איז
דער עיקר בוש'ה!"

וואָרן די [דאזיגע אויבנדערמאנטע] 'מאַכלים', האָבן
אין זיך אזוי אַ [אַזא] 'סגולה': "אַז ווער ס'עסט פון די
'מאַכלים', איז ער זײער ממאַס [פאַרמיאוס'ט] 'געלט'!
- וואָרן ער פילט דעם 'ריח־רע' [שטינק] פון 'געלט',
אַזײַווי פון 'צוּאַה' און] 'טינוף' [שמוץ] פונקט!"

[און דעמאלט] האָבן זיי אַלע, אַוועקגעוואַרפֿן זײער
'געלט', און זײער 'גאַלד' [גאַלדענע אָפּגעטער] און
'זילבער' [זילבערנע אָפּגעטער]!

דערנאָך, האָט מען זיי [אַהין] געשיקט דעם
[אויבנדערמאנטן] 'בעל־תפילה! האָט ער זיי
אויסגעגעבן [אַרויסגעגעבן]: 'תשובות' און 'תיקונים'!
און ער האָט זיי גערייניגט!

און דער [אויבנדערמאנטער] 'מלך' - איז געווארן אַ
'מלך', איבער 'באַר דער [גאַנצער] וועלט'! און 'באַר
די [גאַנצע] וועלט' - האָט [האַבן] זיך אומגעקערט
[צוריקגעקערט]. צו 'באַט' ברוך־הוא!

און זיי האָבן אַלע עוסק געווען: נאַר אין 'תורה', און
'תפילה', און 'תשובה', און 'מעשים־טובים'! אַמֵן כֵּן
יהי רצון! ברוך ה' לעולם אַמֵן וְאַמֵּן!

ווייל דעם אנדערן עפעס אויסווארפן [פאַרשעמען]
- וואַרפט ער אים אויס [ער זאַגט אים]: "דו האָסט
געלט"!

וואָרן 'געלט' - איז דאָרט 'זײער אַ אַ גרויסע בוש'ה!
- און וואס איינער האָט [אַלץ] מער געלט - שפעט
ער זיך מער! איבערדעם [צוליב דעם] האָבן זיי
זיך באַגראַבן, מחמת [צוליב] 'גרויס בוש'ה! און
איטלעכער [קיינער פון זיי] האָט נישט געקענט
אויפהייבן דאָס 'פנים', אפילו פאר דעם אנדערן [זיין
חבר]! - מקל־שפן פאר דעם [אויבנדערמאנטן] 'גבור'!
און ווער ס'האָט נאָך ביי זיך געפונען, עפעס אַ
'גילדן', אָדער אַ 'גראַשן' - האָט ער אים מבער
געווען [אויסגערוימט] פון זיך תיפף! און ער האָט
אים אַ וואַרף געטאָן [ווייט אַוועק] פון זיך [מיט גרויס
איינעניש]!

דערנאָך איז דער 'גבור' צו זיי געקומען - און האָט
זיי ארויסגענומען פון זײערע 'גריבער' [און 'קברים'].
וואס זיי האָבן זיך דאָרט באַגראַבן פאר 'בוש'ה! - און
ער האָט צו זיי געזאַגט: "קומט מיט מיר! - וואָרן
היינט באַדאַרפט איר שוין קיין מורא נישט צו האָבן
פאר דעם 'גבור' וואָרן איך בין דאָס אליין דער
'גבור'!"

האַבן זיי געבעטן [פון] דעם 'גבור': "אַז ער זיי זאַל
געבן פון די [דאזיגע] 'מאַכלים'! כִּי זיי זאַלן [דאָס]
פירן, אין 'זײער מדינה [פון עשירות] אַרײַן!"

וואָרן זיי אליין [די 'באַטן'] - וועלן שוין בּוּדאָי
[זײער] פּיינט האָבן 'געלט'! - לושמיר [נאַר] זיי האָבן
געוואלט: אַז [אויך] די 'גאַנצע מדינה [פון עשירות],
זאַלן ארויס [גיין] פון דער [דאזיגער] 'תּאַוּה פון
געלט'! האָט דער 'גבור' זיי געגעבן, פון די [דאזיגע]
'מאַכלים'!

האַבן זיי געפירט די 'מאַכלים', אין 'זײער מדינה [פון]
עשירות] אַרײַן! און תיפף ווי זיי האָבן זיי געגעבן
פון די [דאזיגע] 'מאַכלים' - האָבן זיי אַלע תיפף

תאמר לו". (ישעיה ל, כב)

"און ס'וועט זיין ביי ענק פאראומרייניגט [טמא אין ענקערע אויגן]. דאס באדעקונג פון ענקערע געשניצטע זילבערנע בילדער, און דאס שיינעם גארטל וואס איז אויסגעזאסן פון גאלד! - דו וועסט זיי פארשפרייטן און אונעקווארפן [זיי וועלן זיין מיאוס אין דייע אונגן אזוי-ווי א 'נדה'] - גיי ארויס וועסטו זאגן צו די דאזיגע 'עבודה-זרה'ס!"

און אויך צום ביישפיל: דעם פסוק: "ביום ההוא ישליך האדם, את אלילי כספו, ואת אלילי זהבו וכו', להפך פרות וכו', לבוא בנקרות הצרים" וכו'. (ישעיה ב, כ"א)

"אין יענעם טאג [ווען משיח וועט קומען]. וועט דער מענטש אונעקווארפן, זיינע זילבערנע אפגעטער, און זיינע גאלדענע אפגעטער - צו די טיפע גריבער! און זיי וועלן אנטלויפן אין די 'לעכער' פון די 'שטייער' [צוליב פחד פון השם-יתברך]!"

[נאך האט רבינו ז"ל געזאגט נאכן ענדיגן דערציילן די מעשה]:

דער 'סדר' פון דעם 'מלך' מיט זיינע לייט, איז אזוי:
1) דער 'בעלת-תפילה!' - 2) מיט דעם 'גבור!' 3) דער 'ממונה על האצרות!' - 4) מיט דעם 'חכם!' 5) דער 'מליץ!' - 6) מיט דעם 'אוהב-נאמן!' 7) די 'בת-מלכה!' - 8) מיט דעם 'קינד' [פון די 'בת-מלכה']!

9) דער 'מלך!' - 10) מיט דער 'מלכה']!

און זיי זענען 'צעהן' זאכן!

וואס די [דאזיגע] 'צעהן': פאררעכטן 'גאר די [גאנצע] וועלט!' - און נעמען ארויס 'איטלעכן' פון זיין 'נארישקייט! - און קערן אום [צוריק] 'אלע, צום 'רעכטן [ריכטיגן] אמת'!

ס'שטייט אין פסוק [ישעיה לא, ט]: אז השם-יתברך' האט א 'אויבן' אין 'דעם ארט' [אויף איין פלאץ]. און דאס 'פייער' איז אויף א 'אנדער ארט' [ווייטער פונעם 'אויבן']! - כמו שכתוב (בי'ישעיה' ל"א): "נאם ה', אשר אור לו בציון, ותגור לו בירושלים!"

די [דאזיגע] 'גאנצע מעשה' [פון דער 'בעלת-תפילה'] - איז מרומז אין דעם [דאזיגן] 'קאפיטל' [פון]: 'ישעיה ל"א', עיני-שם [זעה דארט]!

און זעה דארט דעם 'גאנצן אויבנדערמאנטן קאפיטל' (ישעיה ל"א) -

וואס רעדט דארט פון די 'זאך' פון דעם גאנצן אויבנדערמאנטן 'מעשה': "הוי הירדים מצרים לעזרה, ועל סוסים ישענו" "ומצרים אדם ולא קל, וסוסייהם בשר ולא רוח". (ישעיה לא, א"ג)

און נאך די אלע פריער-דערמאנטע 'פסוקים' - ענדיגט צו דער 'פסוק': "נאם ה' אשר אור לו בציון, ותגור לו בירושלים". (ישעיה לא, ט)

דאס אלעס [די אויבנדערמאנטע 'פסוקים' פון ישעיה ל"א, און זייער באדייט] - איז די ווערטער פון רבינו ז"ל!

און אזוי האט ער בפירוש געזאגט: "אז די גאנצע מעשה פון אנהייב ביזן סוף, איז אינגאנצן מרומז אינעם אויבנדערמאנטן קאפיטל פון ישעיה ל"א!"

און ער האט געזאגט: "אז די אלע זאכן פונעם אויבנדערמאנטן מעשה - קען מען אלעס טרעפן אין 'פסוקים' און דעסטגלייכן".

צום ביישפיל: ס'שטייט: 'וטמאתם את צפוי פסילי כסף, ואת אפדת מסכת זהבה. תזרם כמו דוה, צא

המשך פון די לעצטע זייט

מען טאנצט ווי א באן אויסגעשטעלט, דערנאך די הענט צאמגעלייגט, פארלעך צוויי אינאיינעם. יא, אלע קענען דעם ממחה, פייוול, וועלכער פלאקערט אויף אלע ארומיגע מיט א העכערע סארט שמחה. פלוצלונג באמערקט פייוול זיין חבר שמעון זיצנדיג אליין א ווינקל, ער קוקט אויס אביסל פאר'חלומט און פארזויערט, ער פארשטייט גלייך אז שמעון איז גישט פרייליך היינט, באמת איז שמעון גאנץ טרויעריג, ער האלט גישט ביים הייבן זיין פיס, ער וויל גישט רעדן צו קינעם.

פייוול איז גישט גרייט אויף דעם, אלע דארף דא פרייליך זיין! ער פארקידעוועט די טענץ קעגן שמעון

חברים טאנצט ער פייוול איז מצליח אים ראד פון שמחה מיט א ארום.

גישט אינטערעסירט בלייבט פארשטייפט נאך א מינוט קען ער נאר אין ראד, ער מוז איינעם. א טאנץ נאך א

און מיט נאך עטליכע אהין און צוריק, ביז אריינצושלעפן אינעם ברען ווי אלע חברים קודם איז שמעון בכלל אין די טענץ. זיין פנים ווי פריער, אבער מער גישט זיין דער מיטטאנגן מיט יעדן

טאנץ און שמעונ'ס פנים ווייזן שוין שטריכן פון שמייכלעך. צוביסלעך ווערט ער מיטגעשלעפט מיט אלעמענס שמחה ביז עס בלייבט שוין גישט קיין זכר פון זיין זויערן פנים.

דער הייליגע רבי דערציילט אונז א משל וועגן דער עגן פון שמחה (ליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה כ"ג) אז צומאל ווען מענטשן זענען פרייליך און מען טאנצט, דאן כאפן זיין אריין איינעם – וועלכער איז בעצבות – פונדרויסן פון רינג, מען שלעפט אים אריין מיט געוואלד אין די ראד פון די טענץ, און מען צווינגט אים ער זאל בעל-כרחך זיין פרייליך מיט אלעמען אינאיינעם.

מיר פארשטייען פונעם משל אז ווען א איד איז בשמחה, טוט זיך גלייך אפ פון אים זיין טרויער און אלע זיינע יסורים. אבער די גרעסערע מעלה איז ווען מען לויפט נאך די מרה שחורה און מען שלעפט איר אריין אין די שמחה אריין, דאס מיינט אז די זאכן וואס מען טוט מיט בעצבות זאל אויך ווערן געטון מיט שמחה, ווי גלייך עס איז א חלק פון די שמחה, מען שלעפט דער מרה שחורה ביי די גאז אריין צוביסליך נענטער צום שמייכל דאן וועט פון גרויס פרייד ווערן איבערגעקערט די טרויער און דאגות צו אן אמת'ע שמחה און פרייד.

נא, כאפ א טענצל!

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (14)

- האט דאס אוועק געלייגט פאר ווען ער וועט דאס דארפן
- ער האט עס געגעבן פאר זיין חבר
- ער האט עס מבער געווען און אוועק געטון פון זיך
- ז. וואס האבן זיי נאכדעם געבעטן פון דעם גבור?**
- אז ער זאל זיי געבן א וועג צו תשובה
- אז ער זאל קומען צו זייער מדינה ווערן קעניג
- אז ער זאל זיי געבן פון די עסן צו טראגן אין זייער מדינה
- ח. וואס איז די סגולה פון די עסן, אז ווער ס'עסט פון דעם?**
- ווערט געלד נישט אזוי חשוב ביי אים
- איז ער ממאס געלד
- איז ער זייער ממאס געלד
- ט. שאלת זכות: אין וועלכע קאפיטל איז מרומז די מעשה?**
- ישע'י ב'
- ישע'י ל'
- ישע'י ל"א
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
- יא
- נ"ן
- א חלק

- א. וואס האבן זיי געזאגט ווען דער גבור האט זיי געפירט קעגן די ווינט?**
- אז עס שטינקט זייער
- זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
- אז עס איז דא א גוטער גערוד
- ב. וואס האבן זיי געזאגט ווען דער גבור האט זיי געפירט פון דעם ווינט?**
- אז עס שטינקט זייער
- זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
- אז עס איז דא א גוטער גערוד
- ג. וויפיל מאל האט דער גבור זיי געפירט א קעגן דעם ווינט?**
- איין מאל
- צוויי מאל
- דריי מאל
- ד. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געגעסן פון די עסן פון די קאך?**
- זיי האבן אנגעהויבן אוועקווארפן די געלד
- זיי האבן זיך באגראבן פאר בושה
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס איז די גרעסטע בושה אין יענע פלאץ?**
- פרויליכקייט
- ארימע קליידער
- געלד
- ו. וואס האט דארטן געטון ווער ס'האט געטראפן ביי זיך געלד?**

טיפער געטראכט

אינטערעסאנטע שאלות אויף גאנץ מעשה פון דער בעל תפילה

- א. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?**
- ב. וועלכע סדר פון די כתות האט דערמאנט איינער פון די גבורים פארן בעל תפילה? און וועלכע כתה האט ער נישט דערמאנט?**
- ג. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך פארן גבור? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?**
- ד. וועלכע סדר האבן די כתות געטראפן די אנשי המלך? און וועלכע כתה האבן זיי נישט געטראפן?**

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואס איז געווען דער סדר וואס מען האט געפונען די אנשי המלך - וועמען האט מען געטראפן דער ערשטער און וועמען דער צווייטער, און אזוי ווייטער?
 דער גבור, דער בעל-תפילה, דער ממונה, און דער חכם, דער מליץ, און דער אוהב נאמן, די בת מלכה, און דאס קינד, די מלכה, און דער מלך.

געווינער אויף בעל תפילה 11 איז הילד החשוב שמעון מגדליאל, בית שמש

די לעצטע בחינה איז צוליב א טעכנישע סיבה נישט געווארן ארויפגעלייגט אויפן טעל-ליין,

מען וועט שוין בעז"ה קענען מאכן די נייע בחינה אויפן טעל-ליין

א ראד פון שפּיחה

אלעמען העלפן, זיי שפירן אז זיין הארץ און זעל איז איבערגעגעבן פאר זייער העלחה און פאר אלע שטאטישע איינוואוינער.

גיט קיין וואונדער אז אין טאג ווען ר' יענקל פירט זיין בכור יוסף, אונטער די חפה זענען אלע מחתנים, יעדער קומט זיך מיטפרייען און טאנצן ביי די געהויבענע טעגן.

אין זאל קומט פאר פרייליכע טעגן פון אלע סארטן אידן און בחורים, די חברים פון חתן ווערן אנגעזען אינמיטן זאל מיט זייערע קאדאטשקעס, און אלע סארטן תנועות פון פרייד, זיי הייבן די הענט

און גלייך אראפ אינאיינעם, פאטשערייען, רינגען, מען בייגט זיך אראפ און געשווינד טאנצן אלע אויף ארויף. גישט יעדן טאג שפירט מען דא אין זאל אזא שמחה.

פייוול דער חברותא פון אונזער חתן, יוסף, צייגט אן פאר די חברים וועלכע סדר מען טאנץ היינט,

זיך אידן צום הערליכן חתונה-זאל, באוואוסט אלס 'שמחתנו', דארט קומט אצינד פאר די גרויסע חתונה פון דער זון פון ר' יענקל, איינער פון די

חשובע אידן פון די קהלה. ר' יענקל שענקט אוועק גאנצע טעג און טעג פאר די קהלה וואס וואקסט און בליעט, דער עיקר כוחות אינוועסטירט ער צו פירן דאס בית המדרש, דארט וואו ער דינט אלס געטרעיער און באליבטער גבאי.

ווער עס דארף א פלאץ אדער אן עליה אין שול, זיין דער בעל תפלה אין טאג פון א יארצייט ווייסט די אדרעס זיך צו ווענדן, צום איבערגעגעבענעם ר' יענקל. פאר סיי וועלכע הילף ווייסן די בני הקהלה אז ער איז דער איד וואס קען בעזרת השם

המשך אויף זייט 12

דעם רבינ'ס ליכט ווינטשט א הארציגן מוזל טוב פאר הר"ר שלמה פערקאוויטש וב"ב החשובה הוי"ו לרגל הולדת בתם למוזל טוב. אין זכות פון די איבערמירליכע כוחות וואס מען לייגט אריין יעדן וואך באזונדער למען הפצת דעם הייליגן גליון וכל ספרי רבינו, בפרט פאר די סיפורי מעשיות און די בחינות א.א.וו. זאלן ענק זוכה זיין צו פיל נחת וקדושה מכל יוצ"ח בזכות דעם הייליגן רבי'ן הנחל נובע מקור חכמה.

הגליון נתנדב ע"י

הר"ר מנחם ישראל ראטנבערג הוי"ו לרגל הולדת הבת למוזל טוב

הגליון נתנדב ע"י

הר"ר מרדכי יצחק קרויז הוי"ו לרגל הולדת נכדתו למוזל טוב

הגליון נתנדב ע"י

הר"ר שמעון שפירא הוי"ו לרגל הולדת הבת למוזל טוב